

LATVAS

No. 52. Metai X

Gruodžio-Dec. 20, 1930

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IV ADVENTO SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a

LUKO 3, 1—6.

PENKIOLIKTAIS ciesaiaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Ponecijui Pilotui valdant Judėją, Erodui gi esant Galilėjos tetrarka, jo broliui Pilypui Ituriejės ir Trachonitės krašto tetrarka, Lizanijui Abilėnės tetrarka, po vyriausiais kunigais Annu ir Kajifu, Viešpaties Žodis pasigirdo Zakarijo sūnui Jonui tyruose. Taigi, jis atėjo ir skelbė visoje Pajordanėje atgailos krikštą nuodėmėms atleisti, kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: Balsas šaukiančio tyruose: Taisykite Viešpaties kelią; darykite jo takus tiesius. Kiekvienas slėnis bus užpiltas, o kiekvienas kalnas ir kalnelis bus padarytas žemas; kas kreiva, bus tiesu; kur ne-lygu, bus lygūs keliai; ir kiekvienas kūnas išvys Dievo išganymą.

L e k c i j a .

I KOR. 4, 1—5.

BROLIAI: Tegul žmonės žiūri į mus, kaip į Kristaus tarnus ir Dievo paslapčių teikėjus. Todel ir reikalaujama iš teikėjų, kad kiekvienas būtų rastas ištikimas. Tai man mažiausias dalykas, kad aš jūsų ar žmonių dienos esu teisiamas; bet nė aš pats savęs neteisiu. Nors aš nieko, neprisišaučiu, tečiau ne dėl to esu nuteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats. Taigi, neteiskite pirm laiko, iki neateis Viešpats. Jis tai apšvies paslėptuosius tamsybėse dalykus ir atidengs širdžių sumanymus. Tuomet kiekvienam bus jo pagyrimas iš Dievo.

* * *

Sveikiname visus "Laivo" skaitytojus ir Marijonų Kolegijos Remėjus su Kalėdų šventėmis, linkėdami Jums Kūdikėlio Jėzaus palaiminimo ir Jo Nekalčiausios Motinos Marijos užtarymo bei globos Jūsų sielos ir kūno reikaluose.

"LAIVO" REDAKCIJA ir ADMINISTRACIJA.

VIEŠPATIES GIMIMO VIGILIJOJE.

L e k c i j a .

ROM. 1, 1—6.

POVILAS, Jėzaus Kristaus tarnas, pašaukimu apaštalas, — paskirtas Dievo evangelijai, kurią jis pirma buvo žadėjęs per savo pranašus šventuosiuose Raštuose apie savo sūnų, kurs kūnu yra jam kilęs iš Dovydo giminės, šventumo gi dvasia buvo per atsikėlimą iš numirusių galingai apreikšta kaipo Dievo Sūnus, apie Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, per kurį gavome malonę ir apaštalybę, kad del jo vardo padarytumėm paklusnias visas tautas, kurių tarpe esate ir jūs, Jėzaus Kristaus pašauktieji.

* * *

E v a n g e l i j a .

MATO 1, 18—21.

JĖZAUS motinai Marijai pažadėtai esant Juozapui, pirma ne kaip juodu susiėjo, pasirodė, kad ji buvo pradėjusi iš šventosios Dvasios. Josios vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas jos skelbti, turėjo užmanymą paleisti ją slapčia. Bet jam tai bemastant, štai, Viešpaties Angelas pasirodė jam sapne ir tarė: Dovydo sūnau, Juozapai, nebijok primti savo žmonos Marijos, nes kas joje gimė, yra iš šventosios Dvasios; ji pagimdys sūnų, tu gi praminsi jį vardu JĖZUS; nes jis išgelbės savo tautą nuo jųjų nuodėmių.

VIEŠPATIES GIMIMO DIENOJE Pirmųjų Mišių E v a n g e l i j a .

LUK. 2, 1—14.

ANUO metu išėjo ciesoriaus Augusto paliepinas surašyti visą pasaulį. Tas pirmas surašymas buvo padarytas Syrijos valdovo Kirino. Ir visiėjo įsirašydintų, kiekvienas į savo miestą. Ejo taipgi ir Juozapas iš Galiliejos iš Nazareto miesto į Judėją į Dovydo miestą, kurs vadinasi Betliejus, nes jis buvo iš Dovydo namų ir giminės, kad įsirašydintų draug su pažadėta sau moterimi Marija, kuri buvo neščia. Atsitiko gi, kad, jiedviem tenai esant, atėjo jai laikas gimdyti; ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė prakartėje, nes jiems nebuvo vietos užiegoje. Toje pačioje šalyje buvo piemenų, kurie budėjo ir sergėjo per naktį savo bandą. Štai, Viešpaties Angelas atsistojo prie jų, ir Dievo skaisnumas apšvietė juos. Jie labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! nes štai aš skelbiu ums didį džiaugsmą, kurs

DIENOJE Pirmųjų Mišių L e k c i j a .

TIT. 2, 11—15.

BRANGIAUSIS: mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievytės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaiviai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau primtina tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu.

bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovydo mieste Išganytojas; jis yra Kristus Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir pagaldytą prakartėje. Ir ūmai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kurie šlovino Dievą ir sakė: Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms!

Iš Juodųjų Šalies.

Kuomet Europoje ir Amerikoje daug krikščionių supagonėję ir skęsta palaido gyvenimo pelkėse, Afrikoje katalikybė žengia pirmyn. Dievo vaikelių sostus apleidžia baltieji, jų vietas užima juodieji katalikai. Kaip Jėzus pasakė, kad „Dievas galingas yra ir iš akmenų pasidaryti sau garbintojų, tai pasidaro sau ir iš žmonių, kuriuos baltieji niekina, bet kuriuos Dievas brangina.

—o—

Štai vaizdeliai, kuriuos paduoda misijonierius iš Baltųjų Tėvų, tėvas, Tamas. Jis dirba Tanganikoje. Čia ištraukos iš jo užrašų.

„Šiais metais per šventę Ėmimo į dangų Šv. Panos Marijos pakrikštijome 115 katekumėnų. Jų būtų buvę daug daugiau, jei visi seneliai ir senelės būtų pajėgę atkeliauti. Bet jie negalėjo to padaryti. Kiti jų gyvena į 50 kilometrų tolimo nuo misijų stoties. Tokios kelionės jų senos kojos nesugebėjo atlaikyti.

Be to, būdamas pas juos paskutinį kartą, raminau juos, kad jiems nebus reikalo toli keliauti, nes misijonierius atkeliaus į jų sodžių ir suteiks jiems krikštą. Aš kaip jie apsidžiaugė. Bet buvo aplink juos ir „neviernų Tamošių.“ (Kur jų nėra?). Jiems rūpėjo „biznis.“ Jie skleidė gandus, kad misijonieriai tik taip sau ramina, bet jie neatkeliaus. Jie siūlė jų luotais upe keliauti į misiją. Sužinojęs apie skleidžiamus gandus, tuojaus paskyriau apeigoms dienas.

—o—

Spalių 5 d. leidausi kelionėn. Sėdau į savo „laivą“ — seną, medžio lovį, aštuonių metrų ilgio ir 70 centimet-

rų pločio ir plaukiu. Mano kelionė tęsėsi dvi savaiti.

Pirmasis mano sustojimas buvo Tukongole. Čia išlipau. Veda mane į mokyklą, kuri kartu yra ir koplyčia. Ten laukia parengti šeši katekumėnai, tai yra, kandidatai priimti Krikštą. Buvo du vyrai ir keturios moterys. Vietinis mokytojas — kateketas per tris mėnesius kasdien po du kartu mokė juos katekizmo. Jie išdavė egzaminą gerai.

Da ir dabar man skamba ausyse vienos senukės atsakymai, kuriuos ji man, kaip ir įsižeidusi, garsiai bėrė: „Kaip tai, Tėve, klausi manęs, kad turiu daryti, kad gaučiau Dievo atleidimą, jei po krikšto nusidėsiu, darydama nuodėmę!... Bet aš niekuomet daugiau nenusidėsiu. Aš užtikrinu tave...

— Mano brangioji. Velnias yra piktas... jis dar ne vieną kartą bandys tave įpainioti į savo tinklus...

— Tėve! Bet aš tau sakau, kad taip niekuomet neatsitiks... Jug Dievas yra stipresnis už velnią...”

—o—

Čia praleidau ištisą dieną. Pagelbėjau toms geroms sieloms papildyti tikėjimo mokslą. Aiškinau joms, ką reiškia krikšto apeigos. Be to, parengiau juos, kad ryto dieną po krikšto tinkamai priimtų Šv. Komuniją.

Vos tik aš juos paleisdavau, kad pasilsėtų jų seni smegenys, tuojuo juos pačiupdavo jų krikšto tėvai, kuriuos buvo jau senai pasirinkę. Šie savo eile jiems teikė pamokų.

Ryto metą ateinu anksti koplyčion. Visi šeši katekumenai, su savo krikšto tėvais, jau ten. Jie visi gražiai nukirpti, ir apvilkti naujais rūbais.

Koplytēlē prisigrūdusi žmonių. Visas sodžius sugužėjo. Apeigos ējo tvarčiai ir gražiai. Seneliai labai dievobaimingai ir protingai elgėsi. Jų pavyzdis švietė visiems.

Ta pati uolioji, smarkioji senelė, kurią anksčiau minėjau, vėl man smarkiai ir tvirtai atsakė, kai užklausiu, ar ji išsižada velnio, jo puikybės ir jo visų darbų.

„Tėve. Jug aš tau vakar mažiau siai tris kartus atsakiau į tai, kad išsižadu.

Atėjo Komunijos laikas. Naujai pakrikštyti priėjo pirmieji. Jų dvasios susitelkimas, jų tikėjimas buvo nuostabus. Gražus, jaudinantis vaizdas buvo, kuomet krikštotėvai gelbėjo seneliams atsiklaupiti ir pasikelti.

—o—

Atsisveikinu su savo tikinčiaisiais. Keliauju tolyn. Štai nauja stotis. Susutuju. Laukia manęs šešios senelės. Jos jau nuo anksti ryto mokykloje — koplyčioje. Jos gerai parengtos. Katekumenėmis išbuvo keturis ištikus metus. Jos gerai išmoko tikėjimo tiesas. Dabar išpraustos, nukirptos, papuoštos sėdi ant žemo suoloelio, kurį tyčia koplyčionjoms pagerbti atnešė. Jų viena buvo vietinio kateketo motina.

Egzaminas išėjo gerai.

Krikšto apeigos čia įvyko daug iškilmingiau negu kitur. Kateketas čia buvo sumanus. Jis viską puikiai sutvarkė ir suorganizavo. Koplyčia buvo išpuošta žalumais ir gėlėmis. Per Mišias giedojo labai gražias giesmes. Žmonių ūpas šventadienis. Visur linksnumas, džiaugsmas, pasitenkinimas.

Keliauju iš čia toliau. Štai Kamenon, naujas kaimas. Čia ir yra katekumenų. Jų tarpe keturi vyrai. Jie buvo didžiausi krikščionybės priešai. Dabar jau priėmė krikštą. Jie yra tėvai ir tėvukai daugelio krikščionių.

Iki šių paskutiniųjų metų jie mėgo savo pagoniškus susirinkimus, kur gerdavo alų ir ištvirkimais garbino savo dievus. Tikėjimo pamokų ir katekizmo kratėsi ištolo. Jų vienas, kuris dabar lygiai uolus katalikas kaip ir kiti, stengėsi gaivinti ir palaikyti pagonybę, kuri, kaip jis matė, jau svyravo ir iro savo pamatuose. Darbas jam nesisekė. Jis matė, kad dirba veltui. Tuomet tarė vyresniesiems kaimynams:

„Padarykime, kaip mūsų vaikai... mokykimės katekizmo ir pasilikime krikščionimis. Negalime gyventi atsisakybę su savo pagonybe. Išrodysime, galūtinai, kaip pasenę šernai. Kaip tik Tėvas čia atkeliaus, užsirašysime į katekumenus.”

Jis išlaikė savo žodį. Po keturių mėtų ištesėjimo ir įrodymo geros valios jis pasiliko apkrikštytas kartu su keliais savo draugais.

Šalia šios misijos, Mbieijoje, buvo misijukė, filija. Ten pakrikštijau keturias senukes. Vietinis katekistas puikiai priėngė katekumenus.

Prie šios mano atsilankymo progos ir dėl apsikrikštijimo tų senelių visas sodžius šventė. Visi pasipuošė, namus papuošė ir visa minia dalivavo apeigose.

Katekumenų tarpe radau senukę, kuri pasirodė dar karštesnė ir uolesnė negu ta, kurią minėjau anksčiau. Jos krikšto motina priversta buvo ją įspėti ir prilaikyti daugiau dešimties kartų per visas apeigas.

„Palauk, kol Tėvas tavęs paklaus... Neatsakinėk taip garsiai... Liesk kitiems atsakinėti ir t. t.”

Juodųjų uolumas kartais yra ištikrųjų ugninis. Rodos, jie eitų stačiai į ugnį dėl Dievo, dėl savo tikėjimo.

—o—

Viskas čia baigta. Jau aš vėl savo „laive.” Irklavau ištisas septynias va-

landas. Štai pasiekiau kaimą Kasangi. Čia manęs laukė aštuoni seneliai katekumenai ir keturi kiti, kurie mirties pavojuje buvo krikštyti, o dabar atėjo priimti krikšto papildomų apeigų ir pasirengti prie šv. Komunijos.

Čia krikšto apeigos teko vykinti sekmadienyje. Ai kas čia per iškilmės įvyko. Sodžius išsipoušęs, žmonės išsipoušę, visur linksmumas, džiaugsmas. Žmonės būriais traukia Švenčiausios Jėzaus Širdies koplyčion. Ji išgražinta. Ji kupina pamaldžių žmonių. Per Mišias be katekumenų naujai pakrikštytų, 120 asmenų priėmė šv. Komuniją.

Liko dar vienas būrelis, laukiančiųjų krikšto. Jie labiausiai buvo reikalingi globos, pagalbos ir suraminimo. Tas būrelis buvo raupsuočių garduose.

Nuo pat ryto visi jie laukė manęs. Gražias skepetas, kurias davė valdžia du mėnesiai atgal, nebuvo išdalinę. Laukė šios krikšto, iškilmės. Tos dovanos dabar buvo suteiktos.

Čia apkrikštijau šešias katekumėnes: dvi našles senukes ir keturias raupsuotų krikščionių moteris. Krikšto motinos buvo raupsuotės. Jos su didžiu nuošir-

dumu patarnavo savo krikšto dukterims.

Raupsuočiams atlaikiau šv. Mišias. Buvo įrengta koplyčia prie gardo užveizdos namo. Visi raupsuočiai ligoniai buvo susirinkę kieme. Jie visu būriu apsiautė naujai pakrikštytus. Kateketas, kurį atsigabenau su savim iš Kasangi, giedojo per Mišias labai gražias giesmes, kurių paskučiausius žodžius visi susirinkusieji visu choru kartojo. Ta raupsuočių minia ištikrųjų labai gražiai, gaudžiai giedojo.

Raupsuočių gardas buvo paskutinis mano kelionės punktas. Reikėjo grįžti namon. Man atėjo laimė. Atsisuko pietų vėjas. Aš nustačiau savo "laivo" žėglius. Sučiupo juos palankus vėjas ir mano laivas lėkte lėkė namon. Septynios valandos praslinko ir 50 kilometrų pranyko. Aš jau namieje.

Man išrodė, kad Dievui patiko mano dviejų savaitių darbas, kad Jis apdovanojo mane geru oru ir palankiu vėju. Mano širdis persipildė dėkingumu. Jaučiau, kaip Dievas net ant žemės atlygina tiems, kurie dėl Jo apleido viską, kad Jam pelnytų sielas.

Sveikas, Jėzau, mažiausias,
Kūdikėli brangiausias!

Išvidinēs Pilys Arba Rūmai.

PARAŠĒ SV. TERESĒ.

Iš angļu kalbos vertē S. M. S.

(Taša).

5. Nesakau, kad Dieviški apreiškimai ir ikvēpimai, kurie priimami šitame rūme, yra panašūs į tuos, kuriuos vėliau aiškinsiu. Dievas čia kalba į sielas per dievotų žmonių tartus žodžius, per pamokslus, arba geras knygas ir įvairiais panašiais būdais. Kartais Jis sielas šaukia, paliesdamas liga, vargais, arba net per kokią nors tiesą, apreišką maldoje, nors sielos atšalusiai Jo ieško, bet Dievas jas brangina.

6. Neimkite tai perlengvai, Seselės, šitą pirmąją malonę, nei nenusiminkite, jei tuojau nepaklausėte Viešpaties balso, nes Jo Didybė sutinka laukti mūsų ne vieną dieną, bet daug dienų ir net daug metų, o ypatingai, kuomet Jis mato mūsų širdyse ištvermę ir gerus troškimus. Ištvermė yra tai svarbiausias pagrindas; su ja tikrai daug pelnysime, vienok šėtonai dabar baisiai užpuola sielą tūkstančiais įvairių būdų: ji kenčia daugiau dabar, nei pirma, užtat kad pirma ji buvo nebylė ir kurčia, arba girdėjo visai silpnai, ir visai silpnai pasipriešino užpžuolimams, panašiai, kaip toji siela, kuri jau prarado beveik visą viltį nugalėti.

7. Čia, vienok, suprantame budriau ir pajėgos yra veiklesnės. Negalima išvengti neišgirdus mūsų ir kanuolių šaudymo apie mus. Nes dabar piktosios dvasios užleidžia ant mūsų kirminus, tai yra mintis apie pasaulį ir jo džiaugsmus, kuriuos jis mums piešia kaipo nesibaigiančius; jie primena mums kokioje aukštoje pagarbėje žmonės mus laikė, primena draugus ir gimines; išrodinėja, kaip sielos šitame rūme visuomet pradeda noru daryti atgailą ir kaip tos atgailos naikina

sveikatą; žodžiu sakant, piktosios dvasios stato tūkstančius keblumų kelyje.

8. O Jėzau! koki sumišimą šėtonai sukelia vargšėje sieloje, kaip nelaiminga jinau jaučiasi, nežinodama, ar eiti pirmyn ar žengti atgal į pirmąjį rūmą! Iš vienos pusės, protas nurodo jai, jog apsigaus, per daug brangindama pasaulio daiktus, iš kitos pusės tikėjimas moko apie tai, kas vien tik gali patenkinti josios troškimus, atmintis primena sielai kuom visi žemės džiaugsmas baigiasi, primena laisvai gyvenančių mirtį; kaip ne kurie staigiai mirė ir tuoj buvo užmiršti; arba kaip kiti, kartą buvę taip garbingi, o dabar palaidoti po žemele ir žmonės praeina pro jų kapus, kur jie guli, kirminų (1) maistu tapę; ir atsimesna daugel panašių atsitikimų.

9. Valia palinkus mylėti mūsų Viešpatį ir trokšta atlyginti Tam, Kuris yra meilingas ir Kuris davė jai tiek daug Savo meilės įrodymų, ypatingai Savo nuolatu būvimu sieloje, kurią šitas ištikimas Mylėtojas niekuomet neapleidžia, visuomet su ja draugauja ir teikia jai

(1) — Beproti; kam manai ilgai gyvesias, kuomet neturi nei vienos užtikrintos dienos? Kaip jgi daug apsigavo, kaip daug netikėtai liko nuo visų atskirti! Kaip dažnai girdėjai kalbant, jog tasai nuo kardo žuvo, nuskendo, tas iš aukšto krisdamas sprandą nusiisuko, tas valgydamas užspringo, anas bežaidamas numirė! Vienas ugnyje, kitas nuo kardo, anas nuo maro, o kitas vėl tarp žmogžudžių prazuvo; ir taip kiekvieno pabaiga yra mirtis ir žmogaus gyvenimas kaip šešėlis greitai praeina. (Kristaus Sekimo Kn. 1. sk. XXIII. 7). >

gyvybę ir buvimą. Supratimas padeda, įrodinėjant, kad jei ir kažkiek metų gyvenimas tęstus, nieks negali geisti geresnio draugo, kaip Dievą; kad pasaulis yra pilnas neteisingumų ir kad šėtono įvaizduoti pasaulio malonumai buvo vien vargai, rūpesčiai ir įkyrumai po malonumų priedanga siūlyti.

10. Protas įtikrina sielą, kadangi išorinėje pusėje savo vidurinio rūmo neatranda nei ramybės nei saugumo, jog ji turi liautis ieškojus kitų namų svetur, — josios pačios namas pilnas turtų, kuriais gali džiaugtis kiek nori. Vienok ne kiekviena, kaip ji, turi visko, ko jai reikia savo pačios name, ir virš visko, tokį šeiminką, duodantį jai visko, ko ji trokšta, nebent pasirenka klaidžioti kreivais keliais ir maitintis kiaulių ėdalu. Tikrai šie įrodymai užtektinai įtikina pasistengt nugalėti šėtono gudrybes! Bet, o mano Dieve, kaip pasaulinių įpročių galybė ir jais užsiimančių pavyzdys viską naikina! Mūsų tikėjimas yra taip apmiręs, jog greičiau pasitikime tu, ką matome, negu ko yra mokinama, nors iš tikrųjų matome, kad gyvenimas sulig pasaulio neša vien nemalonumų. Visa tai eina iš tų nuodingų minčių, apie kurias jums aiškinau. Ir jeigu nebudėsime, tos mintys pakens mūsų sielai, kaip angies įkandimas užnuodija kūną.

11. Kuomet taip atsitinka, aišku, daug rūpesčių reikia, kad išgydžius ją ir vien Dievo ypatingas pasigailėjimas išgelbės ją nuo mirties. Tikrai, siela pereina baisesius bandymus šitame laike, ypatingai kuomet šėtonas pažįsta iš asmens būdo ir pasielgimo, kad gal ji galės labai toli pažengti, nes tada jau visas pragaras susivienys priversti ją grįžti. O mano Viešpatie! Kiek čia reikia, kad per Tavo gaileširdystę Tu sulaikytumei sielą nuo apvylimo, kad nemestų pradėtojo darbo! Apšviesk ją, kad ji pamatytų kokia jos

laukia laimė, jei ištvėrs teisingame kelyje, ir prasišalins nuo blogų draugų.

12. Pradėjusioms tobulėti sieloms labai yra svarbu draugauti su tomis, kurios veda dvasios gyvenimą, ir ne vien su tomis, kurios yra tame pačiame rūme su ja, bet su tomis, kurios jau pažengusios yra toliau šitoj pilyje, kurios jai labai padės ir patrauks ją į savo draugystę. Siela turėtų tvirtai pasirūžti nesiduoti save įveikti, nes jeigu šėtonas matys ją tvirtai nusistačiusią geriau nustoti savo gyvybės ir smagumų, ir viską ką tik jis gali jai pasiūlyti, negu grįžti į pirmąjį rūmą, — jis juo greičiau ją apleis.

13. Lai krikščionys, būna drąsūs; tebūna kaip tie, kurie prigulė atsigerti iš upelio, besiruošdami į kovą. ⁽¹⁾ (Nepamenu kada). Lai jis pasiryžta kovoti su šėtono armija ir būna įsitikinęs, kad nėra geresnio ginklo kaip kryžius; jau sakiau, bet tai yra taip svarbu, jog pakartojau vėl čia: — lai nei vienas pradžioje nemintija apie užmokestį, — tai būtų labai niekingas būdas pradėti tokį didelį ir puikų namą statyti. Jeigu būtų pastatytas ant smėlio, tuoj sugriūtų. Sielos, kurios taip elgtųsi, nuolat kentėtų nuliūdumus ir pagundas, nes šituose rūmuose manna nekrinta. Toliau pažengus siela yra patenkinta su visu kuo, kas tik atsitinka, nes ji nieko daugiau negeidžia kaip tik to, ko Dievas nori.

(1) — Su Gedionu. (Jud. VII. 5).

(Bus daugiau).

Garbiname Tave, Švenčiausis Viešpatie Jėzau Kristau, čionai ir visose Tavo bažnyčiose, kurios yra visam pasauly ir laiminame Tave, nes per šventą savo kryžių atpirkai pasaulį. (7 metai ir 7 gyvenios, jei kalbama ši maldelė atsiklaupus įeinant ir išeinant iš bažnyčios. Sąlygos paprastos. Rugp. 3 d. 1917.)

Ketvirtasis Seimas.

Marijonų Kolegijos Ketvirtasis Seimas įvyko gruodžio 7 d. 1939 m. Aušros Vartų parapijos svetainėje, Chicago, Ill.

Seimas prasidėjo iškilmingomis pamaldomis par. bažnyčioje. Gerb. klebonas, kun. L. Draugelis, atvedė suvažiavusius Remėjų skyrių ir draugijų atstovus iš svetainės į bažnyčią. Tuojuo sugaudė vargonai ir parapijos choras sutartinai atgiedojo "Asperges me." Sumą laikė už visus Kolegijos Remėjus ir Marijonų Vieniulijos geradarius gyvus ir mirusius kun. d-ras K. Matulaitis. Jam asistavo diakonu kun. J. Mačiulionis ir subdijakonu klierikas P. Skruodenis. Ceremonijų vedėjas buvo klier. A. Jeskevičius.

Dailų, pritaikintą Seimui pamokslą pasakė Kolegijos Direktorius kun. d-ras J. Navickas. Kadangi tai buvo pirmasis mėnesio sekmadienis, Aušros Vartų bažnyčioj buvo Suma su Įstatymu Švč. Sakramento. Po Sumos duotas palaiminimas.

Iš toliau atvykusiems atstovams: k. a. iš Auroros, Kenoshos, Melrose Parko ir kitų kolonijų buvo paruošti 19 Remėjų skyriaus, vadovaujant p. Šaulienei, skanūs pietūs. Visų nuotaika buvo gera. Pietuose buvo apie 50 atstovų ir 4 kunigai. Po pietų atstovai papasakojo kas girdėt ir kas veikiama jų kolonijoj.

2:30 val. prasidėjo Seimo posėdis Remėjų draugijos pirmininko prakalba. Atstovų ir svečių tiek buvo prisirinkę, jog ėmė stokoti kedžių erdvioje Aušros Vartų svetainėje. Kun. D-ras J. Navickas paprašė vietinio klebono sukalbėti maldą. Įžanginėj kalboje kun. pirmininkas džiaugėsi taip skaitlingu remėjų suvažiavimu.

Einant Chicagoj išgalėjusiu papročiu, pirmininkas pasiūlė išrinkti Seimo prezidiumą ir reikalingas komisijas. Visas Seimas vienu balsu pritarė. Į prezidiju-

mą išrinkti: pirm. "Draugo" redaktorius p. L. Šimutis, p. A. Nausėda ir p. A. Bacevičius. Į sekretorius stud. P. Atkočiūnas ir p. Em. Prosevičiūtė. Sudaryta mandatų komisija iš šių asmenų: kun. J. Mačiulionis, p. Stankus, p. Naugžemienė, p. Kazlauskienė, kuriai pavesta ir Sveikinių komisijos pareigas eiti.

Į Rezoliucijų komisiją išrinko kun. d-rą K. Matulaitį, inž. A. J. Žvirblį ir An. Valančių.

Tvarkos daboti išrinkti p. A. Peldžius, stud. J. Kudirka.

Pirmininkui padėkojus už suteiktą pasitikėjimą, pasipylė Seimo sveikinimai. Sveikino Remėjus gerb. klebonai, sveikino paprasti žmonės, sveikino ir iš Lietuvos nesenai atvykęs studentas Kriščiūnas visi nuoširdžiai linkėdami Marijonų Kolegijos Remėjams ir Seimui energijos, drąsos, ištvermės, geriausios kloties. Visi tie draugijų ir pavienių asmenų sveikinimai nebuvo tušti. Žodžius sekė darbai, aukos.

Draugijos Centro pirmininkas patiekė gana plačiai savo pranešimą, ypač tą dalį, kur jam pačiam teko daugiau pasidarbuoti, — tai buvusįjį Vajų. Dėkojo jisai visiems esantiems ir toli rytuose pasilikusiems Remėjams už pereitų metų jo pastangų parėmimą. Jo vargas nenuėjo veltui. Fondas žymiai paūgėjo.

Reikalų vedėjas, kun. d-ras K. Matulaitis, patiekė savo veikimo pranešimą labai plačiai. Pirmiausiai nurodė, kiek skyriai gero padarė Organizacijai, surengdami Kolegijos Fondo naudai įvairias pramogėles ir kiek skyriai ateity galėtų padėti. Toliau davė piniginę Fondo apyskaitą. Ji tilpo "Laivo" 49 n. Visi aiškiai pamatė, jog šiais metais Kolegijos Fondas paūgėjo net 18,000 su viršum ir per-

4085192

sirito per \$43,000.00. Prisiminė taip gi jisai mirusius Remėjus. Perskaitė jų vardus. Visas Seimas sustojo, sukalbėjo už mirusius Remėjus "Sveika Marija" ir "amžiną atilsį."

Nurodinėjant į ateitį, Reikalų Vedėjas patiekė keletą svarstytinų sumanymų, kurie toliau buvo Seimo priimti, būtent: a) paskelbti Remėjų vajų, b) prašyti visų Remėjų gauti bent po 1 naują Kolegijos Remėją; c) paraginti Remėjų skyrius daugiau rodyt gyvybės, perrenkant valdybas ir paruošiant Fondo naudai pramogėles; d) prašyti visų lietuvių katalikų ir šiais metais 1931-ais paaukoti "Dienos Uždarbį."

Pranešimo gale nurodė į Marijonų Vienuolijos darbuotę Amerikoje, kokia linkme ji eina ir kiek Marijonai turi dėti jėgų ir pinigų, kad būsimai kolegijai ir kitiems išėivijos reikalams paruošus vadus.

Centro Valdybos raportai tapo vienu balsu priimti. Prasidėjo žymesnės kalbos, planų, projektų, naujų sumanymų ieškojimas.

Dailiai pakalbėjo D-ras A. Rakauskas. Jis patiekė sumanymą nuo pat pavasario rinkti Lietuvių Kolegijai "plytas," t. y. aukas plytomis pirkti. Viena plyta turėtų 100 mažesnių ir kainuotų \$5.00. Tasai D-ro A. Rakausko sumanymas tapo priimtas.

Gerb. kun. A. Baltutis, Šv. P. M. Gimimo par. klebonas, patiekė mintį, jog Amerikos rytuos yra didesnė išėivijos dalis ir kad ten reikalinga Marijonų darbuotę praplėsti, aišku, nemažinant jėgų vakaruos. Seimas priėmė ir tą sumanymą, siūlydamas Marijonų Vienuolijai stengtis savo veikimo ribas dar daugiau išplėsti. Iš to bus daugiau naudos visai išėivijai.

Federacijos Pirmininkas, gerb. kun. I. Albavičius, Dievo Apveizdos par. klebonas, ragino Remėjus uoliau sukrusti dar-

buotis, nes jau laikas bręsta, jau turime turėti Lietuvių Bernaičių Kolegiją.

Seimas jo mintims pritardamas, vėliau priėmė Remėjų vajuos ir skyrių persiorganizavimo nutarimus.

Didis visuomeninis veikėjas, Šv. Antano par. klebonas, gerb. kun. H. Vaičiūnas, papasakojo, kaip žmonės teisinasi "blogaisiais metais," nors tikrai taip blogai nėra. Jisai ragino nepagailėti "Dienos Uždarbio" kolegijai, nes kas duoda, tai ir turi, o kas tokiems reikalams gailisi dolerį, kitą išleisti, — tas visados vargšas. Čia pat davė pavyzdį, dėdamas ant stalo ir šiam Seimui \$50.00 auką.

M. K. Remėjų 19 sk. pagelbstint padaryta salė rinkliava. Ji davė \$152.00. Draugijos ir pavieni žymesni aukotojai sudėjo \$550.26. Viso \$702.26.

Į Seimo pabaigą gerb. kun. Anicetas Linkus patiekė visai naują sumanymą — organizuoti "Kolegijos Statytojus" su 10c kasdienine auka. Jisai nurodė pavyzdžiais, kaip Chicagos Labdarybė (nelietuvių) tuo būdu padarė į 6 mėnesius daugiau 1 milijono dol.

Seimas karštai dėkojo kun. A. Linkui už sumanymą, priėmė tinkamą nutarimą ir pavedė jį įvykinti Centro Valdybai.

Seime dalyvavo viso 57 draugijos su 189 atstovais. Buvo svečių apie 150 ir 10 kunigų. Visi Remėjai ir draugijų atstovai džiaugėsi gavę labai gražią knygutę dovanų, išleistą dviem varšomis su J. E. vysk. P. Būčio ir kitais atvaizdais.

Seimas baigėsi 5:45 val. vakare su padėka V. Dievui už sekmingą, sutartiną, dailų darbą. Maldą sukalbėjo vietinis klebonas, gerb. kun. L. Draugelis.

Visi dėkojo p. L. Šimučiui už sumanų ir tvarkingą Seimo vedimą. K. M.

—o—

O Marija, be nuodėmės pradėtoji, melski už mus, kurie į Tavę kreipiamės. (100 d. syki dienų. Leonas XIII, kovo 15 d. 1884.)

Lietuvos Vyskupų Laiškas Lietuvos Katalikams

Iš šitų pagrindinių dėsnių apie auklėjimą eina išvados.

1-o Be abejonės, didelės yra tėvų teisės vaiko auklėjimo atžvilgiu. Tėvai čia, žinoma, turi pirmutinį balsą. Bet tėvai, ypač tėvai katalikai, savo teise turi naudotis, atsižvelgdami pirmiausia į svarbiausiąjį savo vaiko reikalą, į amžinąjį išganymą. Tėvams neleistina to taip svarbaus dalyko nežiūrėti. Jei išgama pavaldintume tėvą, kuris leistų savo vaikui žaisti su ugnimi arba bristi į upę, kurioje vaikas gali prigerti, tai juo labiau būtų nedoras toks tėvas, kuris atiduotų savo vaiką auklėti ir mokyti be Dievo ir religijos. *Jei tėvai atiduoda savo vaikus į mokyklą, tai jie turi žiūrėti, kas tai per mokykla; koks mokytojas joje moko ir kaip jis moko, kad vaiko sielos reikalai nemukentėtų.*

2-o RELIGINIO AUKLĖJIMO SRITYJE PIRMUTINIS BALSAS PRIDERA BAŽNYČIAI. Jos yra dalykas nustatyti, kas religijos atžvilgiu yra naudinga, kas kenksminga. Ir tėvai, jei jie nori būti katalikais, čia negali nežiūrėti Bažnyčios nurodymų. *Geras katalikas visame kame, juo labiau taip svarbiame vaiko auklėjimo klausime turi būti vieningas su Bažnyčia ir Jos Vyresnybe, nes jai Kristus yra pasakęs: "Kas jūsų klauso, tas manęs klauso, kas jus niekina, tas mane niekina."*

Turime išpėti jus, Mylimieji, kad šiandien tie, kuriems rūpi pašalinti Bažnyčia iš auklėjimo darbo, tyčiomis ir veidmainiškai kelia aikštėn tariamai neribotas tėvų teises auklėjimo srityje. Tėvai, girdi, ne kas kitas turi nulemti vaikų auklėjimo kryptį. Tėvai, ne kas kitas turi pasakyti, ar reikalinga vaikui religija ir kiek jūnai reikalinga. Taip šiandien dažnai rašoma

ir kalbama.

Bet tai yra klaidinimas, nesusipartusių katalikų suvedžiojimas, nes žinoma, kad tėvai, perdaug paskendę žemės rūpesčiuose, vaikų auklėjimo reikalais kartais mažai pasirengę, to reikiamai nesupranta. *Aukštesnės kaip tėvų teisės yra Dievo teisės, todėl tėvai negali vaikų auklėti ir mokyti prieš Dievo valią. Dievo teisių saugotoja yra Bažnyčia, todėl jos ir tik jos vienos yra teisė, ypač katalikų vaikams nustatyti auklėjimo kryptį. Bažnyčios yra dalykas nustatyti, kas religiniame auklėjime yra reikalinga, kas naudinga, kas kenksminga.*

3-o Auklėjimo srityje, be abejonės, turi savo dalį ir valstybė, nes jai turi rūpėti, kad iš vaikų išaugtų geri piliečiai. Tačiau valstybės teisės yra kitokios rūšies kaip tėvų ir Bažnyčios teisės. Valstybė juk yra žmonėms, ne žmonės valstybei, todėl *valstybė turi taip tvarkyti viešuosius reikalus, kad žmonės geriau galėtų vykdyti jiems Dievo ir gamtos uždavimus pareigas.* Kadangi tėvų teisės vaikų auklėjime eina iš gamtos, Bažnyčios gi teisės eina iš Dievo, todėl valstybė negali nei vienu, nei kitu teisių įžeisti, juo labiau savintis.

Šv. Tėvas, sudarydamas sutartį su mūsų Valstybės Valdžia, apsaugojo Bažnyčios teises mokyklų srityje. Jei todėl bet kas pas mus šioje srityje daroma aiškiai prieš Bažnyčios nusistatymą, ar bent jos nežiūrint, tai įžeidžiamos ne tik Dievo teisės, kuriomis naudojasi Bažnyčia, bet ir elgiamasi prieš iškilmingą sutartį, su Apaštaly Sostu padarytą.

Visi gerai žinome, kaip svarbus yra dalykas jaunimo organizacijos. Tikybinis jaunuomenės auklėjimas vykdomas ne vien per pamaldas, ne tik per pamoks-

lus, ne tik per sakramentus, bet ir per mokyklas, draugijas, skirtas jaunuomenei auklėti drauge su mokslo įsigijimu ir su kūno kultūra.

Bažnyčia giria katalikus, kurie dėdasi prie draugijų, josios įsteigtų ar bent peršamų, o įsako saugotis organizacijų slaptų, pasmerktų, maištingų, įtariamų, ar tokių, kurios stengiasi pasitraukti nuo Bažnyčios teisėtos globos.

Draugijų mes katalikai šiandien turime: vaikams „Angelo Sargo“ sąjungą, kaimo jaunimui „Pavasario“ sąjungą, mokslus einančiam jaunimui „Ateitininkų“ federaciją. Bažnyčia tas organizacijas yra paėmusi savo globon, nes kaip visos katalikų draugijos, taip ir jaunimo organizacijos yra Katalikų Veikimo Centro nariai ir Lietuvos Vyskupų priežiūroje.

Bet štai katalikų moksleivių ateitininkų organizacijai mokyklose neleidžia veikti kaip ateitininkams. *Yra tai Bažnyčios teisų varžymas, yra tai laužymas iškilmingos sutarties, Apaštaly Sosto su mūsų Vyriausybe padarytos. Mes katalikai prieš tokius darbus turime kelti savo balsą, kėl bus katalikams moksleiviams ateitininkams sugrąžinta jų draugijos laisvė.*

Štai, Mylimieji, tie pagrindiniai dėsniai, kurių vaikų auklėjime jūs turite laikytis. Ir jei jums kas kalbėtų ar rašytų ką kitą, tai jūs jų neklausykite. *Jūs, būdami katalikai, tuose dalykuose, kurie liečia religiją, turite pasiduoti Bažnyčios valdovavimui.* Teisingai sako Didysis Augustinas: „Dievas nebus tėvu, tam, kas Bažnyčios nenori turėti motina.“ (De Sym. ad Cathech., XIII). Gerai įsidėmėkite šituos šventojo mokytojo žodžius.

Baigiame savo raštą Apaštalo žodžiais: „Mūsų Viešpaties, Jėzaus Kristaus malonė su jumis visais. Amen.“ (Rom. XVI, 24).

Kaunas, 1930 — Vytauto Didžiojo —

metų, spalį mėn. 11 dieną.

PASTABA. Konkordatas tarp Šv. Sosto ir Lietuvos valdžios galima gauti „Draugo“ knygyne 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Kaina 10c.

PASIŠVENTIMO AKTAS

O Marija, galingoji Pana ir gailestingumo Motina, dangaus Karaliene ir nusidėjėlių Priebėga, mes pasišvenčiame Tavo nekaltajai Širdžiai. —

Mes pašvenčiame savo esmę ir visą gyvenimą; viską, ką mes turime, viską, ką mes mylime, viską, kas mes esame. Tau mūsų kūnus, mūsų širdis, mūsų sielas. Tau mūsų židinius, mūsų šeimas, mūsų tėvynę. Mes norime, kad viskas mumyse, viskas aplinkui mus Tau priklausytų ir dalyvautų Tavo motiniškųjų palaimų geradarybėse. Ir kad tas pašventimas būtų tikrai sėkmingas ir pastovus, mes šiandien atnaujiname pas Tavo, o Marija, kojas mūsų krikšto ir pirmosios mūsų Komunijos pažadus. Nusistatome drąsiai ir visados išpažinti tikėjimo tiesas, gyventi kaip katalikai visiškai paklusnūs nurodymams Popiežiaus ir su juo išvien einančių Vyskupų. Nusistatome užlaikyti Dievo ir Bažnyčios įsakymus, ypač sekmadienio šventimą. Nusistatome daryti, kad į mūsų gyvenimą įeitų — kiek tas bus mums galima — guodžiančios krikščionių Tikybos praktikos ir ypač šv. Komunija. Pagaliau, o garbingoji Dievo Motina ir jautrioji žmonių Motina, prižadame įdėti visą savo širdį į Tavo palaimintojo garbinimo pamaldumą, idant per Tavo nekaltosios Širdies karalystę paskubinti Tavo garbingojo Sūnaus Širdies karalystės įsitvirtinimą mūsų sielose ir visų sielose, mūsų brangioj šaly ir visam pasauly, taip ant žemės, kaip danguje. Amen.

(500 d. atlaidų. Pilni atlaidai syki mėnesį, paprastomis sąlygomis. Vas. 21 d. 1907 m. Imta iš „Atl. Šaltinis.“)

MUSŲ DARBAI

Maldos Galybė.

Marijonų Kolegijos Remėjai rūpina-
si savo auka ir malda, privačiai ir su ki-
tais kartu, prisidėti prie kilniųjų tikslų.
Aukščiausias visų tikslas — tai Dievo gar-
bė ir mūsų išganymas. To visa negalima
atsiekti be maldos. Ji yra — šventoji jė-
ga, meilės kibirkštys, kuriomis pagerbia-
me Dievą, Jam dėkojame, atsiprašome už
padarytas klaidas ir nusikaltimus, o taip
gi prašome mums reikalingų malonių.

Maldos galybę ypač atjaučiame tose
vietose, kur dedasi nepaprasti išgijimai,
k. a. Liurde ir t.t. Visais amžiais maldos
galybė nesumažėjo. Šv. Jokūbas apašta-
las mokina: “serga kas tarp jūsų, tepa-
vadinie bažnyčios kunigus ir jie tegul
meldžiasi ant jo, patepdami jį aliejumi
Viešpaties vardan. Tikėjimo malda išgel-
bės ligonį, ir Viešpats pakels jį; o jei yra
nuodėmėse, bus jam atleistos” (Jok. 5,
14—15). Tas pat vyksta mūsų dienose.
Kaip toji moteriškė kananietė, ne viena
motina maldauja Viešpaties pagydyti jos
dukrelę, sūnų. Ir daug jų susilaukia ma-
lonės. “O moteriške, tavo tikėjimas didė-
lis, tebūna tau, kaip nori” (Mat. 15, 28).

“Nes kiekvienas, kurs prašo, gauna;
kas ieško, randa, ir beldžiančiam atida-
roma. Jei kas iš jūsų prašo tėvą duonos,
argi tas duos jam akmenį?... jeigu tat
jūs, būdami nelabi, mokate duoti savo vai-
kams gerų davinių, juo labiau jūsų Tėvas
iš dangaus duos gerąją Dvasią tiems, ku-
rie jį prašo” (Luk. 11, 10—13).

Kartais parašo vienas kitas Remėjas
į “Laivą,” prašydamas pasimelsti jo in-
tencija. Tas labai dailu ir naudinga. Vi-
si Remėjai kasdien kalba po 1 Sveika
Marija Draugijos intencija. Bet, žinoma,
jei kas daugiau ir ypatinga intencija pa-

siprašo, be abejo, daugiau dvasinės para-
mos susilaukia.

Šiuo tarpu A. Jakštienė iš Waterburio
ir keletos ligonių iš Chicagos prašo Re-
mėjų pasimelsti už jų sveikatą.

Dalinamės su kitais savo džiaugsmiais,
galima pasidalinti ir rūpesčiais. “Laive”
talpinsime ieškančių paramos intencijas.
Savitarpinė dvasinė parama su viršum
dviejų tūkstančių Remėjų ir poros tūks-
tančių “Laivo” skaitytojų, bus didi ir
galinga. Nepamirškite pasimelsti kasdien
bent trumpai Mar. Kol. Remėjų Draugi-
jos intencija, o ir Tamstai nelaimėję atsi-
dūrus, galima bus tikėtis, kitų Remėjų
paramos.

Kolegijos Remėjai:

Mar. Brasienė S. Boston, Mass.	3.00
Ona Putelienė S. Boston, Mass. . .	3.00
Mar. Bernatonis S. Boston, Mass.	3.00
Teklė Kačinskienė S. Boston, Mass.	3.00
Uršulė Švagždienė S. Boston, Mass.	3.00
Ant. Dirmauskas S. Boston, Mass.	1.50
A. Stravinskas S. Boston, Mass. . .	.50
Lithuanian Furniture Co. S. Bos- ton, Mass.	3.00
Agn. Masalionis S. Boston, Mass.	3.00
Antanina Krukoniš S. Boston, Mass.	3.00
Agnė Lorienė Bridgeport, Conn.	3.00
Marijona Ludgis Fairfield, Conn.	3.00
Mag. Marcinkevičienė Bridgeport, Conn.	3.00
Petronė Dargužis Bridgeport, Conn.	3.00
Ag. Denkauskienė Detroit, Mich.	3.00
Ona Barštienė Detroit, Mich. . . .	3.00
Zuz. Buivydas Thompson, Pa. . . .	3.00
Ign. Starodomsckis Chicago, Ill. . .	2.50
G. Vaitiekūnas Thomas, W. Va.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams
už aukas. **Remėjų Centras.**

Amerikos Lietuvių Žinios.

WILKES BARRE, PA.

Lapkr. 23 d. įvyko didelis Vytauto Didžiojo sukaktuvių paminėjimas. Dalyvavo apie 2,500 žmonių. Dailiai pasirodė jaungtiškis šešių kolonijų choras. Niekad Wilkes Barre nematė tiek lietuvių vienoj salėje. Dalyvavo daug kunigų, vyskupo atstovas, miesto majoras ir daug kitų. Viskas pavyko labai gerai.

V. Aidas.

UTICA, N. Y.

Lapkričio 23 d. įvyko paminėjimas 500 metų sukaktuvių nuo D. L. K. Vytauto mirties.

6 valandą vakare prasidėjo pamaldos Lietuvių Šv. Jurgio bažnyčioje. Pamaldas laikė ir pamokslą pasakė gerb. klebonas kun. J. Židanavičius. Pamokslas buvo pašvęstas tai dienai — apie Vytautą. Taipgi lietuvių choras labai gražiai giedojo bažnyčioje giesmę apie Vytautą. Bažnyčioje buvo labai įspūdinga, nes rūpesių gerb. klebono Zabelos, ji buvo išpuošta gyvomis gėlėmis, taipgi Lietuvos ir Amerikos vėliavomis.

7 val. milžiniškoj vokiečių salėj įvyko prakalbos, koncertas ir teatras.

Pirmiausia didelis, choras Amsterdamo giedojo Amerikos ir Lietuvos himnus; paskui kalbėjo miesto majoras, miesto teisdarys, konsulas ir adv. Coupe. Visi gyrė lietuvius už jų milžinišką dalyvavimą apvaikščiojime. Stebėtina, kad visi kalbėtojai gerai susipažinę su Lietuvos istorija.

Po angliškų prakalbų, atvaidinta veikalas, tai dienai pritaikintas, "Tėvynės Meilė." Vaidinimas nusisekė gana gerai.

Po to lietuvių kalba kalbėjo gerb. kun. Židanavičius, kuris piešė Vytauto gyve-

nimą. Kalbėtojas kalbėjo labai jautriai, kad net daugumai ašaros riedėjo, taipgi sykiu ir daug juokų prikretė iš lenkų politikos. Sakė, daugumas lenkų aimanuoja, kas valdys Lenkiją po Pilsudskio mirties. Visi buvo labai patenkinti gerb. klebono Židanavičiaus kalba, kurioj jis visuose sužadino tėvynės meilę.

K. S.

KENOSHA, WIS.

Nors dabartiniam klebonui tenka pas mus klebonauti labai blogais laikais, bet, nežiūrint to, visgi puikiai sekasi.

Per pamaldas daugybė žmonių lanko bažnyčią. Sekmadieniais per abejas Mišias buvo pilna bažnyčia žmonių. Visi domiai klauso jo gražių pamokslų.

Pereitą sekmadienį klebonas džiaugėsi bazaro pasisekimu. Ačiavo visiems, kurie tik rėmė bazarą.

Vargšas.

CICERO, ILL.

Pereitą nedėdienį Nekalto Prasidėjimo draugija (augesniųjų mergaičių) labai puikiai pasirodė eidamos "in corpore" prieš metinę šventę prie Šv. Komunijos.

Antrą valandą po pietų vėl atėjo "in corpore" bažnyčion ir prirašė naujas nares, o senos narės atnaujino įžadus. Klebonas pasakė gražų pamokslą ir suteikė visoms diplomus.

Gruodžio (Dec.) 18 dieną dr. ja rengia "Card ir bunco party", parapijos svečinėje, 8 valandą vak.

Visas pelnas skiriamas neturtingom šeimynom ir delto jos tikisi turėti pilną salę publikos.

Rem.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Jei žmogus įgyja višutinus ar dalinius atlaidus ir jis jų neaukoja nei už gyvus, nei už mirusius, tai kur tie atlaidai dingsta?

“Laivo” Skait. iš Cambridge, Mass.

ATSAKYMAS. Labai abejotinas daktas, ar žmogus įgyja atlaidus, jei jis neturi jokios intencijos. Bet jis negali neturėti jokios intencijos. Įgyti atlaidams reikia pildyti Bažnyčios skirtas sąlygas. Jų neišpildys žmogus be intencijos. Vis jis nors kokią intenciją turi turėti.

Jei žmogus gražiai pildo Bažnyčios skirtas sąlygas atlaidams įgyti, tai jis turi, kad ir neaiškiai, mintį prisitaikinti prie Bažnyčios intencijos. Be to jis privalo melstis Šv. Tėvo intencija. Gi Šv. Tėvo intencijos yra aiškios.

Bažnyčia vienus atlaidus skiria tik sieloms skaistykloje o kitus tiems, kurie juos įgyja, pildydami skirtas sąlygas.

Taigi kas taikosi prie Bažnyčios nurodymų, tuo būdu jo atlaidams jau yra intencijos. Vieni atlaidai eina pagal Bažnyčios paskyrimo sieloms skaistykloje, kiti tenka gyviesiems.

Taigi atlaidai kam nors vis tenka. Bet geriausiai rūpintis daryti su intencija, tuomet yra daugiau nuopelnų.

KLAUSIMAS: Teko man kalbėti su dviem asmenimis apie maldų intencijas. Aš vieno paklausiau, kokia intencija jis meldžiasi. Jis man atsakė: “Šiandien penktadienis, tai kalbėsiu ražančių prie Šv. Panelės Sopulingosios. Vadinasi jo intencija, prie ko jis meldžiasi. Ar gera tokia intencija?”

“L.” Sk.—jas iš Cambridge, Mass.

ATSAKYMAS. Ši intencija yra neaiški. Yra keturios svarbiausios maldų intencijos, kuriose glūdo daug kitų intencijų. Tos keturios yra — 1) Garbinimas;

2) padėka; 3) perprašymas; ir 4) prašymas.

Meldžiantės galima turėti pirmąją intenciją arba norą pagarbinti Dievą, arba kuri nors Šv. Trejybės Asmenį, tikėjimo paslaptis, Jėzaus kančios paslaptis, pagerbti Dievo šventuosius ir t.t.

Reikia maldose vartoti ir antrąją intenciją, kuri yra, dėkojimas Dievui arba Jo šventiesiems už įvairiausias malones tiek sielai, tiek kūnui suteiktas.

Melsdamiesi darome trečiąją intenciją, kuomet matome savo ar kitų kaltes, įžeidusias Dievą, ir nusižeminę, susigraudinę rūpinamės permaldauti Dievą tiesiog patys, arba prašome šventųjų, kad jie savo užtarymu, maldomis ir nuopelnais permaldautų Dievą už mus.

Galutinai, vartojame ketvirtąją intenciją, kuomet norime gauti reikalingų malonių sau ir kitiems. Tai darome, arba stačiai kreipdamiesi į Dievą arba kuri nors dieviškąjį Asmenį arba ieškome malonių per šventuosius, jų melddami, kad užtartų ir mums reikalingų sielai ar kūnui malonių išprašytų.

Taigi kuomet tas asmuo pasakė: “Kalbėsiu ražančių prie Šv. Panelės Sopulingosios,” jis galėjo turėti kurią nors vieną tų keturių intencijų, arba kitokių intencijų, kurios išeina iš tų keturių svarbiųjų.

Maldose intencija yra labai svarbus dalykas. Juo ji aiškesnė, tuo ir malda darosi karštesnė ir geresnė. Labai svarbu, kad kiekvienas pasistatytų sau labai aiškia intencija, kuomet rengiasi melstis.

KLAUSIMAS. Viena bibliotė, atsistojus pas mano duris, nuolatos siulo pirkti iš jos knygelių. Aš neperku, tai ji prašo, kad duočiau nors 5 centus ir imčiau ku-

rią nors knygelę. Ką daryti?

M. B. Cambr.

ATSAKYMAS. Jei ta biblistė pavargėlė, ar paliegėlė, negalinti užsidirbti savo pragyvenimui, duok jai 5 centus, bet jos jokios knygelės neimk. Jomis biblistai nori klaidinti katalikus ir iškreipti juos į protestonus. Pasiųsk ją pas netikinčius, bedievius, pas protestonus, tegu juos eina atversti į savo tikėjimą ir tegu nelandžioja pas katalikus. Šie turi pilną ir tikrąjį tikėjimą.

Jei ji turi iš ko gyventi ir renka nikelius savo klaidatikyste, tai jai neduok nieko, uždaryk duris ir nekalbėk su ja.

PASTABA. Kitas tavo klausimas labai neaiškus. Aš nesuprantu, ką nori sužinoti, tai į tai nieka neatsakau.

LIETUVOS ŽINIOS

Vėl Autobusų Katastrofos.

Pilnas žmonių autobusas ties VI fortu apvirto griovin. Daug žmonių sunkiai sužeista. Nelaimė, esą, įvykusi dėl šoferio kaltės.

Iš Pažaislio Petrašiūnų pilnas žmonių autobusas važiavo į Kauną. Pravažiavus geležinkelį ties VI fortu autobusas nuo aukšto kelio virto tiesiog į šalia esantį gilų griovį. Autobusas griovin apvirto aukštyn ratais. Viduje kilo didžiausias važiavusių — vyrų ir moterų — klykimas ir sužeistų aimanavimas. Kadangi pro autobuso dureles išėiti nebuvo galima, tai keleiviai išlindo pro priešakinį, ties šoferiu esantį, stiklą.

Išlipusieji keleiviai vieni buvo gerokai sužeisti, kiti vėl sutrenkti. Daugelis aptekę kraujais. Atvykusi policija pradėjo tardymą.

Katastrofos priežastis, kaip keleiviai pasakoja, esąs nepaprastas šiuo ruožu važinėjančių šoferių "linksmumas." Sako, pats šoferis davęs autobusą pavaldyti kaž-

kokiam vyrukui, kuris po nelaimės pabėgęs. Tai jau trečia katastrofa per trumpą laiką šiam ruože; todėl laikas imtis griežtesnių priemonių.

Kita Katastrofa Be Aukų.

Kitas autobusas, bevažiuodamas iš Vilkaviškio į Kauną, ant plento ėmė slidinėti ir įvirto į grabę. Tačiau keleiviai liko sveiki. Mat, autobusą buvo paėmęs valdyti nevisai prityręs šoferis, o tikrasis šoferis, sako, buvo "išilinksminęs."

Iš Rusijos Medžius Gabens per Klaipėdą.

Teko patirti, kad klaipėdiečiai medžio pirkliai jau galutinai susitarė su rusais dėl rusų medžių eksporto per Lietuvą. Rusai pasižada mažiausiai du metus duoti savo girių medžiagą išdirbti Klaipėdos lentpiūvėms.

Tam darbui reikės 1,500—2,000 darbininkų.

Tą Rusios medžių dalį atgabens laivais iš Leningrado, o kitą dalį geležinkeliais.

Paminklas Birutei.

Lauksodis, Šiaulių apskr. Spalių 26 d. Lauksodžio Liet. Kat. Moterų draugijos rūpesčiu buvo pašventintas kertinis akmuo statomam Lietuvos kunigaikštienės Birutės paminklui.

Paminkle įmūrytas tam tikras aktas ir keletas metalinių pinigų.

Iškilmėms pritaikyta kalbą pasakė pirmininkė p. Bernotavičienė.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

1085192

